

- 7 -

- אחריו הביא לי הרב כהנא אורח מארה"ב - הרב יונג, כבן שבעים, הדר-
 מנים ונעים הליכות. שאל מדוע לא נעסיק דרוזים במקומות שיש הכרח לעבוד בשבת.
 שאלהיו ומה נעשה במשטרה בת"א בשבת - נביא ערבים או נשאר העיר בלי משטרה?
 אנו הייבים בישראל לפעול לפי הנחה כאילו אין פה גויים, ואין "שאבעט גויים" -
 ועל הרבנים למצוא היתר לכך. הרב יונג לא רחוק מהכנה דבר זה, אבל אין רב
 בישראל שיעיז לחשוב בדרך זו. הרב יונג הוא ידידו של רוגוזין וסיפר מחנאה כי
 רוגוזין אמר לו שבבית החרוית שלו חיעשה העבודה בשבת ע"י אבטומטים.
 - אחרי הצהרים הרצה אשכול בכנסת על התקציב - ובערב חגגה הכנסת
 "יום הולדתה".

16.2.60, יום ג'

בא הרב סולידאנו אצלי להתייעץ בדבר הצעה הכלליים על הצעה חוק לדחות
 בחירת הרבנים הראשיים להדשיים. אמרתי לו שידוע כי הוא באישור הממשלה יוציא
 מקודח להאריך תוקף הרבנות, ויציע לחסיר תחצעה מעל הפרק.

- אחריו בא אצלי חציר האוסטרלי *Charles Ballard*. היה בארץ
 ארבע שנים וחצי, וזה שנתיים וחצי מטל בו פלדנקרייז. הוא בא בעקבות באבים

ברגל, אולם משעמם פעם הטיפולים המסיך (שלוש פעמים בשבוע) גם בלי קשר עם הרגל, והוא פוען שהוא מרגיש עצמו לרגל הטיפולים כאיש חדש. אמרתי לו זוהי גם הרגשה. שאלני מה אני רואה כבעיות העיקריות וכחישגים עיקריים. אמרתי לו: 1) מיזוג גלויות. היו שחששו בראשית הקמת המדינה מזרם בלתי מוגבל של עולים מארצות נחשלות, והיה יסוד לחששותיהם ואיני יכול להגיד שסיימנו כבר תהליך הקליטה והמיזוג, אבל האמנתי בדבר, והמציאות הוכיחה צדקה האמונה, אם כי עוד נשאר מה לעשות בשטח זה.

2) הפרחת השממה - הנגב הוא כששים אחוז של שטח המדינה והוא שומם. עסינו משהו, אבל מה שהגרתי על מיזוג גלויות לא אוכל להגיד לגבי הפרחת השממה. אני מאמין שנוכל למשימה הזאת - אבל כמעט כל המלאכה עודה לפנינו.

3) בטחון ושלוש. אם כי אויבינו כהחזקים אנו יודעים שאם יתקפו אותנו ננצח אותם, אבל אנו רחוקים מהשלוש כאשר היינו, והסיבת העיקרית קיום רודנות צבאית במצרים - המדינה הערבית הגדולה ביותר. והרודנות הזאת אינה רואה כפוננו תפקידה המרכזי משימות קונסרוקטיביות בארצות - חינוך, בריאות, פיתוח, אלא השתלטות על ארצות ערב, וישראל שמשעה לה אמצעי לרכוש אחדת חמוני ערבים, ואין סיכוי קרוב לשלוש, אם כי אנו מאמין שסוף סוף בוא יבוא.

4) מעולחנו בקרב עמי אסיה ואפריקה. הבעיה המרכזית של ימינו אינה הניגוד בין מזרח למערב ואיני מאמין שהגישת הסטגה השנה ששמו בנידון זה, וגם איני חושש למלחמה בין רוסיה ואפריקה, כי כל אחת מהן יודעת שיש בכוחה להשמיד את

חברתה, אלא הריב האמתי הוא על נפש עמי אסיה ואפריקה, וכאן אנו אומה קטנה ודלה ממלאים ועלולים למלא תפקיד די חשוב. אין לנו האמצעים החמריים וגם לא הידע הטכנולוגי של מעצמה אדירה, אבל נסיוננו ההתישבותי, יצירתנו החברתית, קליטת העולים, ודווקא העובדה שאנו מדינה מצערה - מאפשרים לנו להיות גורם לא מבוטל במעולה בקרב עמי אסיה ואפריקה. הם נרחקים מהקומוניסם, וגם הקפטליסם האמריקני אינו הולם אותם. גאנא לומדת מנח"ל, בורטה לומדת מהמושבים שלנו, הרבה ארצות אסיה ואפריקה, לרבות הודו, לומדות מהקואופרציה שלנו ומכושף קליטת עולים הבאים מארצות שונות ומדברים בלשונות שונות. חלוציות מדריכנו נוסעת אטון, היותנו מדינה מצערה מסלקת כל חשש וחשד שכל נסיון השתלטות, וכבר הספקנו לא מעט ברכישת לב מנהיגי עמי אפריקה ואסיה, ועוד נעשה גדולות בשטח זה. פה, כבדבר הראשון, יש לנו כבר מבצעים המחזקים אפונתנו.

הוא סיפר לי שצם באוסטרליה מנסים לכבוש השממה, אבל אין להם צורך רב

בשטחי התישבות, ובפנים אוסטרליה אין כלל אדמה.

- אחריו באו אצלי דר. מן, דר. מוזס (מפקד המדינה), הגברת צור ושנהבי בענין "בית-ירושלים" (זהו רעיונו של שנהבי). אמרתי להם כי אני מוכן לדאוג לפיתוח ירושלים ושימורה, ואשמח אם הם יכוונו פעולתם לקראת שתי מטרות אלו, אבל ב"בית ירושלים" לא אטפל - כי יש אחוזה אחת, וזהו "בית המנח"ן". הם אמרו שמחכוונים לא רק ל"בית ירושלים" אלא לפיתוח ירושלים וחקיקתו אגודה עולמית לסען

ירושלים למסוך עולי רגל, להרבות בנסיעות וכו'. אימתי אותם בטעולה זו.

- בארבע הלכתי לכנסת לשמוע הרצאה משה דיין על משרדו - משרד החקלאות.

ברור לי שהוא יעלה את החקלאות, כאשר לא עשה איש לפניו.

הוא שאלני מהי תכניה. יש לו הרגשה שאני מתכנן משהו. יצחק נבון שאל

אותו אם קיבל מסמך ממי שהוא סינפורמצי? אמר לו, לא, אבל הוא זוכר שבהיותו

רמטכל היו לי כמה תכניות מדיניות, והוא הבין מסקירתי על מצב הבטחון שיש לו איזו

תכנית. אמרתי שניפגש בח"א ואשוחח אתו על כך.

- ביקרתי בערב במשרדה של גולדה, - חדרה יותר נאה ומרווח מחדרי, וחוש

של חן מתוח עליו. בדרתי אתה הפניה למ. והיא יעצה להזמין את הנקוק ולהביא

לפניו מ. את הצעה. הימים שמהם יבחר 17-17 במרס. היא תזמין את הנקוק ביום ו'.

17.2.60, יום ד'

בעשירי ישיבת אבל למלא שנה למוותו של שרינבאק. האולם היה צפוף, והתמיד

יו"ר הכנסת, לוז; כדרכו - בשעם טוב, קצה באריכות יחרא. כשעה אחרי זה עליה על

קברו של שרינבאק שנשמן ע"י קהל. מה התמיד אותו חנשיא - החוכן היה שורא בעש,

אולם בדברי לוז היתה לוויית-חן.

- אחת"צ ירדתי לח"א.